

2. Tweede middel: kennelijke beoordelingsfout. Volgens verzoekster is in het besluit blijk gegeven van een kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de gevolgen van de steunmaatregel voor de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten, aangezien de redenen die de Commissie ertoe hebben gebracht te oordelen dat de gevolgen van de betrokken steunmaatregel voor het handelsverkeer tussen de lidstaten louter hypothetisch zijn en op een veronderstelling zijn gebaseerd en — zo er al gevolgen zijn — deze gevolgen enkel marginaal kunnen zijn, niet onderbouwd zijn en in de praktijk leiden tot een wildgroei van soortgelijke gerichte steunmaatregelen, niet enkel in de regio Tomar maar in het gehele land, met als inherent gevolg dat binnenlandse investeringen en investeringen uit andere lidstaten worden ontmoedigd.
3. Derde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU doordat de Commissie 1) niet met de nodige zorgvuldigheid en objectiviteit heeft onderzocht of de betrokken steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden; ii) geen rekening ermee heeft gehouden dat er geen grenswaarde of percentage bestaat waaronder a priori kan worden aangenomen dat het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig wordt beïnvloed; iii) niet in overweging heeft genomen dat een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten niet afhangt van het lokale of regionale karakter van de diensten, noch van het belang van de betrokken activiteit; iv) niet met voldoende nadruk erop heeft gewezen dat wanneer staatssteun de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen versterkt, moet worden aangenomen dat de concurrenten van de begunstigde minder gunstige voorwaarden genieten om nieuwe investeringen in de betrokken staat te financieren.

Beroep ingesteld op 22 november 2016 — Netflix International en Netflix/Commissie

(Zaak T-818/16)

(2017/C 030/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Netflix International BV (Amsterdam, Nederland) en Netflix, Inc. (Los Gatos, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik en S. van Velze, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het besluit van de Commissie van 1 september 2016 waarbij de wijziging van de Duitse wet houdende maatregelen ter bevordering van de Duitse filmproductie in de zevende versie ervan verenigbaar is verklaard met de interne markt ⁽¹⁾, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters zes middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de richtlijn audiovisuele mediadiensten (hierna: „AVMS-richtlijn”). ⁽²⁾
 - De Commissie heeft artikel 13, lid 1, van de AVMS-richtlijn geschonden doordat zij heeft geoordeeld dat de Duitse maatregel verenigbaar is met dat artikel op basis van een uitlegging in het licht van de voorgestelde wijziging.
 - De Commissie heeft de artikelen 2, leden 1 en 2, en 3 van de AVMS-richtlijn geschonden doordat zij heeft geoordeeld dat de Duitse maatregel geen schending oplevert van het oorsprongslandbeginsel.
2. Tweede middel: schending van artikel 110 VWEU.
 - De Commissie heeft artikel 110 VWEU geschonden doordat zij heeft geoordeeld dat de Duitse maatregel geen discriminatie oplevert jegens leveranciers van audiovisuele mediadiensten die buiten Duitsland zijn gevestigd maar wier diensten op het Duitse publiek zijn gericht.

3. Derde middel: schending van artikel 56 VWEU.

- De Commissie heeft artikel 56 VWEU geschonden doordat zij niet heeft onderzocht of de Duitse maatregel inbreuk maakt op de vrije dienstverrichting, hetgeen het geval is.

4. Vierde middel: schending van artikel 49 VWEU.

- De Commissie heeft artikel 49 VWEU geschonden doordat zij niet heeft onderzocht of de Duitse maatregel inbreuk maakt op de vrijheid van vestiging, hetgeen het geval is.

5. Vijfde middel: schending van artikel 107 VWEU.

- De Commissie heeft artikel 107 VWEU geschonden doordat zij heeft geoordeeld dat de Duitse maatregel een vorm van staatssteun is die kan worden gerechtvaardigd door een cultureel doel en die verenigbaar is met de interne markt.

6. Zesde middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften.

- De Commissie heeft wezenlijke vormvoorschriften geschonden doordat zij niet heeft voldaan aan de motiveringsvereisten die zijn neergelegd in artikel 296, lid 2, VWEU en zij inbreuk heeft gemaakt op het recht op behoorlijk bestuur zoals dit is vastgelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ Besluit (EU) 2016/2042 van de Commissie van 1 september 2016 betreffende de steunmaatregel SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N) die Duitsland voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de filmproductie en film distributie (kennisgeving geschied onder nummer C(2016) 5551) (PB 2016, L 314, blz. 63).

⁽²⁾ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (PB 2010, L 95, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 november 2016 — Celio International/Commissie

(Zaak T-832/16)

(2017/C 030/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Celio International NV (Brussel, België) (vertegenwoordigers: H. Gilliams en J. Bocken, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 11 januari 2016 betreffende de staatssteunregeling inzake vrijstelling van overwinst SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) door België ten uitvoer gelegd ⁽¹⁾;
- subsidiair, nietigverklaring van de artikelen 2 tot en met 4 van dat besluit;
- in elk geval, nietigverklaring van de artikelen 2 tot en met 4 van dat besluit, voor zover in deze artikelen a) terugvordering wordt gelast van andere entiteiten dan de entiteiten die een „ruling inzake de vrijstelling van overwinst”, zoals omschreven in het besluit, hebben gekregen, en b) terugvordering wordt gelast voor een bedrag dat gelijk is aan de belastingbesparing van de begunstigde, zonder dat België in staat wordt gesteld rekening te houden met een effectieve opwaartse aanpassing door een andere belastingdienst; en
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: kennelijke beoordelingsfout, bevoegdheidsoverschrijding en ontoereikende motivering, voor zover in het besluit ervan wordt uitgegaan dat sprake is van een steunregeling.